

[Oluf Pedersen.]

med et godt princip, således som det er sket ved det sagligt ubegrundede ændringsforslag, som den højtærede landbrugsminister har stillet. Nu ser jeg sådan på det, at politisk er der en lige så god mulighed for at stemme det radikale forslag ned, som der er for at ændre det, og da det er bedre at stemme det ned end at ændre det, synes jeg ikke, der er grund til at medvirke til en ændring.

Om det kan lade sig gøre, afhænger jo af, om regeringspartierne står fast — det vil vise sig til sin tid —, og om de sammen med os og antagelig med tilslutning af det ærede medlem hr. Aage Fogh og forhåbentlig også andre fornuftige radikale kan opnå flertal, således at det virkelig skulle være muligt at få et sådant uheldigt og efter mit skøn skadeligt forslag stemt ned.

Vi vil som sagt med den begrundelse, der her er givet, ikke være med ved afstemningen om ændringsforslaget.

Aksel Larsen: Uanset om der er tale om en erindringsforskydning hos det radikale venstre, vil jeg mene, at det er at foretrække, at denne tilskudsordning i hvert fald løber til 15. maj fremfor til den 2. april, og vi vil derfor ikke stemme for ministerens første ændringsforslag.

Vi vil også stemme imod ministerens andet ændringsforslag. Vi vil gøre det, fordi vi finder det urimeligt at fordyre mælken udover den fordyrelse, der allerede er sket. Da vi behandlede dette 6 øres tilskud til nedsættelse af mælkeprisen i fjor, blev det foregøglet befolkningen, at så ville mælkeprisen falde med 6 øre, men det gjorde den ikke. Den gjorde det ikke, fordi den højtærede landbrugsminister af grunde, jeg ikke forstår, og hvis juridiske gyldighed forekommer mig tvivlsom, administrerede loven således, at der kun blev ydet et tilskud, der reelt gav 5 øres nedsættelse af mælkeprisen. Jeg benytter lejligheden til at spørge den højtærede landbrugsminister, hvorledes det kan gå til, at man i landbrugsministeriet kan administrere en lov, der siger 6 øre, sådan, at man i praksis kun giver 5 øre. Dernæst blev mælkeprisen vistnok overalt i landet sat i vejret med fra 2 til 3 øre pr. l, således at den prisnedsættelse, der reelt, praktisk opnåedes for forbrugerne — og det er dog vist det, man må regne med —, kun blev 2 à 3 øre. Jeg tror, at i København blev den 3 øre og i mange

provinsbyer kun 2 øre. Når vi tager det i betragtning, synes jeg, at det i hvert fald vil være rimeligt i det mindste at fortsætte med det hidtidige tilskud til billiggørelse af mælken, og jeg tror ikke, at de penge, det drejer sig om, kan vælte statsbudgettet, når man har råd til at give omkring 1 milliard ud til militærvæsen og dermed beslægtede foranstaltninger om året.

Vi vil stemme imod de af ministeren stillede ændringsforslag.

Vi takker det radikale venstre, fordi det nu selv stiller et forslag og vil stemme for et forslag, som det radikale venstre stemte imod i fjor, da mit parti stillede forslag om, at dette tilskud til billiggørelse af mælken skulle gælde indtil foråret 1953, og jeg takker socialdemokratiet, fordi socialdemokratiet ikke denne gang vil afholde sig fra at stemme, men vil stemme for det, socialdemokratiet ikke ville stemme for, da vi havde sagen til behandling i fjor.

Jeg anmoder, for at det ikke skal gå i glemmebogen, endnu en gang den højtærede landbrugsminister om at give en forklaring på, hvorledes han kan administrere loven således, at de 6 øres tilskud, der var vedtaget af rigsdagen, blev forvandlet til 5 øre i praksis.

Aage Fogh: På foranledning af de udtalelser, der er fremsat, vil jeg gerne gøre den bemærkning med hensyn til det foreliggende ændringsforslag, at jeg personlig agter at stemme for ændring af datoen for udløbet af loven, men vil undlade at stemme om det øvrige forslag.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger i anledning af, at socialdemokratiet har udsendt en såkaldt oplysningssag. Jeg har haft lejlighed til at læse den, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, man i stedet for oplysningssag skulle kalde den en pamflet. I denne oplysningssag har man med store, fede typer fremstillet brødfordyreren Aage Fogh fra det radikale venstre som et af de mest asociale væsener her i landet.

Jeg vil gerne have lov at spørge socialdemokratiet, om det med et eneste eksempel kan påvise, at jeg nogensinde under behandlingen af sociale love her i denne sal har været usocial.

Jeg vil også gerne have lov at sige til partiet, at når det spreder en sådan oplysning, burde det gøre det på den måde, at det gjorde opmærksom på, at samtidig med at